

Bilag 3.

Indenrigsministeriet.

København, den 6. Maj 1941.

I Anledning af de i Udvalgets Skrivelse af 25. f. M. (F. 73—4) stillede Spørgsmaal tillader jeg mig at oplyse følgende:

ad 1. De særlige Regler om Fritagelse for Udredelse af den paa Bygningerne faldende Del af samtlige Ejendomsskatter, der gælder for mindrebemidlede, børnerige Ejere af Parcel- og Rækkehuse, til hvis Opførelse der er ydet Statslaan, findes i § 27 i Lov Nr. 153 af 13. April 1938. Paa Grund af Reglerne i § 3, Stk. 2, i Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 om kommunale Ejendomsskatter spiller Fritagelsen for amtskommunale Bygningsskatter almindeligvis kun en forholdsvis begrænset Rolle for det paagældende mindre Byggeris Vedkommende.

Bestemmelsen i § 13, Stk. 1, i Midlertidig Lov Nr. 179 af 9. April 1941 om Støtte til Byggeri, der undtager Bygningsskatten til Amtskommunen fra Skattefritagelsen, stemmer med Bestemmelsen i § 3, Stk. 1, i Lov Nr. 287 af 30. Maj 1940, jfr. ogsaa § 3 i Lov Nr. 47 af 22. Februar 1939, hvilken sidste Bestemmelse var udarbejdet i Overensstemmelse med det af Indenrigsministeriets Boligudvalg af 1938 udarbejdede Forslag. Motiveringen for, at amtskommunale Bygningsskatter i disse Bestemmelser er holdt uden for den almindelige Skattefritagelse, har været, at denne i modsat Fald vilde faa et ikke uvæsentligt større Omfang paa Landet end i Byerne, jfr. Rigsdagstidenden 1939—40, Folketingets Forhandlinger Sp. 2556.

ad 2. Det har ikke været Hensigten, at industrielt benyttede Ejendomme skulde omfattes af Skattefritagelsen for Forretningsejendomme i § 13, Stk. 2, i Loven af 9. April 1941, idet man har ment, at det industrielle Byggeri vil være afhængigt af de erhvervsmæssige Forhold til enhver Tid og ikke i samme Grad kan ventes at blive stimuleret ved Skattefritagelsesbestemmelser som Opførelsen af Bygninger indeholdende Kontor- og Butiklokaler.

ad 3. Boligforeninger og selvejende Boliginstitutioner m. v. har, for saa vidt de driver erhvervsmæssig Virksomhed, hvorved man i Praksis har forstaaet Bortlejning af Boliger og Forretningslokaler til andre end Medlemmer, været beskattet efter Reglerne i Statsskattelovens § 2, Nr. 5 g). Der er dog indtil for nylig efter Andragende blevet bevilget Fritagelse for Skattepligten i Medfør af den i nævnte Lovbestemmelse indeholdte Hjemmel for Finansministeren til at indrømme saadan Fritagelse, for saa vidt Foreningens (Institutionens) Indkomster udelukkende anvendes i almenvelgørende og humane, kunstneriske, videnskabelige eller deslige Øjemed.

Boligselskaberne har, hvad enten det drejer sig om Aktieselskaber eller andre Selskaber, hvis Medlemmer eller Deltagere ikke alle hæfter solidarisk uden Begrænsning for Selskabets Forpligtelser, været beskattet efter Reglerne i Statsskattelovens § 2 Nr. 5 a), for saa vidt Overskuddet af Virksomheden ikke udelukkende anvendes i saadanne almenvelgørende Øjemed m. v. som ovenfor nævnt. Ogsaa Boligselskaberne har dog, selv om der har været Tale om en begrænset Udbyttebetaling til Aktionærene, hidtil efter Andragende opnaaet Skattefritagelse. Efter at der ved Lov Nr. 95 af 20. Marts 1940 § 21, jfr. Lov Nr. 112 af 18. Marts 1941, for Skatteaarene 1940—41 og 1941—42 er foretaget Ændringer bl. a. i Reglerne for